

ПРОБЛЕМИ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИТРАТ НА РЕМОНТ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ПРИРОДООХОРОННОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

*Макурін А.А., аспірант кафедри обліку і аудиту,
Житомирський державний технологічний університет,
м. Житомир, Україна,*

*Кулик М.В. студент кафедри обліку і аудиту,
Куліш Я.О. студент кафедри обліку і аудиту,
Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»,
м. Дніпропетровськ, Україна*

Підприємства вугільної промисловості під час своєї діяльності впливають на навколишнє середовище. В свою чергу при здійсненні основної діяльності підприємством, а саме видобутку гірничої маси, відбуваються зміни в геологічних структурах твердих порід, що в свою чергу утворює вивільнення води, що обумовлює необхідність відкачки води з підприємств. Для того щоб вода не затопила гірничий горизонт(лаву), необхідно відкачати воду на поверхню та направити її у відстійник (основні засоби природоохоронного призначення). Через зруйнованість цих відстійників, вода з підприємства розтікається по поверхні землі, а хімічні властивості цієї води впливають на навколишнє середовище.

Метою дослідження є удосконалення механізму калькулювання витрат на ремонт основних засобів природоохоронного призначення через акумулювання даних, щодо використання основних засобів у природоохоронній діяльності підприємств(шахт) на субрахунку 86.1 «Витрати на ремонт основних засобів природоохоронного призначення», формування розрізів аналітики, порядку визначення обсягу витрат на ремонт основних засобів природоохоронного призначення на основі видобутої гірничої маси, що сприяє розробці комплексного методичного забезпечення бухгалтерського обліку витрат основних засобах природоохоронного призначення та достовірності результатів аудиту.

Вагомий внесок у дослідження методології обліку та аудиту витрат, пов'язаних з основними засобами, зробили такі відомі вітчизняні вчені, як П.Й. Атамас та М.Т. Білуха. Зокрема, вчений А.В. Шайкан визначив галузеві особливості побудови обліку витрат, пов'язаних з основними засобами на вуглевидобувних об'єднаннях Кривбасу та розробив методику калькулювання витрат за центрами відповідальності. У свою чергу, О.І. Шатохіна досліджувала проблеми бухгалтерського обліку і аудиту витрат виробничої діяльності підприємств вугледобувної промисловості [1].

В Україні зараз існує загальна система бухгалтерського обліку, яка на жаль не відображає витрат на природоохоронну діяльність вуглевидобувних підприємств. Відсутність інформації про природоохоронний облік створює проблеми для користувачів інформації про підприємство і стає досить проблематично планувати подальшу виробничу діяльність такого підприємства.

Відсутність сегмента природоохоронного обліку в вітчизняному бухгалтерському обліку не дає можливості відобразити на рахунках бухгалтерського обліку інформацію щодо витрат на основні засоби природоохоронного призначення. Як в українському так і європейському обліках не існує спеціального стандарту або документа який би регулював облік витрат на основні засоби природоохоронного призначення та природоохоронної діяльності в цілому. З розробкою нових підходів бухгалтерський облік повинен об'єднати у собі процес ідентифікації, виміру і комунікації природоохоронної інформації. Це дозволить внутрішнім користувачам приймати управлінські рішення, які б гарантували запобігання екологічним ризикам; зовнішнім користувачам - отримати інформацію про діяльність підприємства у природоохоронній сфері.

Вуглевидобувні підприємства включають витрати з природоохоронної діяльності до собівартості реалізації, що спричиняє викривлення фінансової звітності.

На вуглевидобувних підприємствах при проведенні ремонту основних засобів природоохоронного призначення, необхідно визначитися з об'ємом витрат. Відповідно до закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», усі підприємства, які при здійсненні своєї звичайної діяльності, впливають на навколишнє середовище повинні сплачувати кошти на відновлення навколишнього середовища та ремонт основних засобів природоохоронного призначення. В свою чергу, підприємства вуглевидобувної промисловості, які при видобутку корисних копалин, також впливають на навколишнє середовище, зобов'язані сплачувати кошти на відновлення навколишнього середовища та здійснювати природоохоронну діяльність, направлену на відновлення не тільки навколишньої середовища, а й основних засобів природоохоронного призначення [2].

За часів існування планової економіки вуглевидобувна галузь була однією з передових галузей народного господарства та була більш рентабельною, ніж зараз. Достатня рентабельність підприємств(шахт), давала змогу перерозподіляти кошти та значні їх об'єми направляти на відновлення навколишнього середовища та основних засобів природоохоронного призначення. Наприклад, до них відносилось здійснення озеленення териконів, при надмірному тлінні териконів спеціальні служби підприємства(шахти), проводили гасіння. Також в свою чергу, значний об'єм витрат був направлений на проведення капітального ремонту основних засобів природоохоронного призначення. До таких будівель належали відстійники, куди збігалася вода з підприємства(шахти). Для цієї води була побудована окрема водна магістраль, яка запобігала попаданню води в міську каналізацію. Тому що, вода з підприємства має великий вміст заліза, алюмінію, вільної сірчаної кислоти, тощо. Очищені шахтні води використовувалися на гірничих підприємствах для пилоподавлення (шляхом нагнітання води в корисні копалини або зрошенні), разупружнення порід основної покрівлі.

Необхідність проведення ремонту природоохоронного призначення полягає в наступному. Підприємство під час своєї діяльності впливає на навколишнє середовище, тому повинні бути організовано заходи по відновленню навколишнього

середовища, в тому числі ремонт будівель та споруд, до яких належать шахтні відстійники (основні засоби природоохоронного призначення). В свою чергу при здійсненні основної діяльності підприємством, а саме видобутку гірничої маси, відбуваються зміни в геологічних структурах твердих порід, що в свою чергу утворює вивільнення води, це обумовлює необхідність відкачки води з підприємств. Для того щоб вода не затопила гірничий горизонт(лаву), необхідно відкачати воду на поверхню та направити її у відстійник. Через зруйнованість цих відстійників, вода з підприємства розтікається по поверхні землі, а хімічні властивості цієї води впливають на навколишнє середовище.

У теперішній час, спостерігається тенденція руйнування цих відстійників через не достаток фінансування, тому що законодавством не встановлено, які саме об'єми коштів необхідно підприємству направити на підтримку відстійників.

Тому пропонується для вуглевидобувних підприємств розробити механізм калькулювання витрат на проведення ремонту основних засобів природоохоронного призначення через удосконалення плану рахунків бухгалтерського обліку, що сприяє формуванню аналітичних відомостей та документального забезпечення витрат на основні засоби природоохоронного призначення, встановити порядок обчислення об'єму витрат на ремонт основних засобів природоохоронного призначення на основі видобутої гірничої маси за добу.

Список літератури:

1. Шатохіна О.І. Бухгалтерський облік і аудит затрат виробничої діяльності підприємств вугледобувної промисловості: дис. канд. екон. наук: 08.06.04 / Олександра Іванівна Шатохіна. —К., 2006. —243 с.

2. Макурін А.А. Проблеми нормативного регулювання бухгалтерського обліку у вуглевидобувній промисловості / А.А. Макурін // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки», випуск 11, 2015. – С. 155 – 158.

ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ РИЗИКОВОГО ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЕКТУ ВЕНЧУРНОГО ПІДПРИЄМСТВА ДЛЯ СИСТЕМИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Усатенко О.В., к.е.н., доцент, доцент кафедри обліку і аудиту,

Біла А.І., магістрант кафедри обліку і аудиту,

Ковтун Є.О. магістрант кафедри обліку і аудиту,

Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»,

м. Дніпропетровськ, Україна

Розвитком інновацій, у тому числі, інноваційних проектів, вчені почали займатися в 10 – 30 роки минулого століття. Закінченого вигляду інноваційна теорія